

Formanden:

Som hr. Poulsgaard ved, er det ikke alt, man må sige fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg har ikke til hensigt at kommentere hr. Poulsgaards meget venlige bemærkninger – jeg føler faktisk ikke nogen grund til det – men jeg vil lige sige, at der ikke er tale om flere og flere penge; der er tale om de samme penge, der stadig væk deles ud af.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det kan altid betale sig at sætte sig ind i de sager, man gerne vil diskutere her. Fru Birthe Hansen har ikke ret. Når bevillingerne fra dengang, da socialdemokraterne gik af, og til nu er steget med 40 pct., kan det ikke hjælpe, at man siger, der er stadig færre penge at fordele af. Det er ikke sandt, og man vinder nu aldrig ved at påstå sådan noget. Man skal holde sig til kendsgerningerne.

Med hensyn til, at vi må gøre noget for at sørge for, at landsdelsorkestrene kan turnere, vil jeg sige, at jeg fik gennemført, at det allerede er med på indeværende års finanslov. Som bekendt er landsdelsorkestrene et fælles foretagende for amter og stat, og derfor forventer det, at forhandlingerne kommer i gang med amternes forhandlingsudvalg, men pengene er der allerede nu.

Jeg foreslog, at vi skulle gå i gang med at gennemføre den revision af musikloven, som var forudset, allerede i indeværende år. Der var dengang hos socialdemokraterne ikke særlig interesse for det. Tværtimod, men noget blev altså gjort. Der blev sat nogle flere statspenge af til hjælp til musikinstrumenter.

Må jeg sige om de to lovforslag, at vi fuldt ud støtter afløsningen af den afgift, der har været for komponister og andre til den kulturelle fond. Den er oprettet i 1935, og nu godt 40 år efter skal den altså afskaffes, og det kan tilsyneladende ikke gå stærkt nok. Jeg kunne da også godt ønske, at det gik lidt stærkere, men jeg synes, at man først og fremmest i dag skal glæde sig over, at der kommer gang i det, og ikke beklage sig over, at det ikke går stærkere. Havde det så megen hast, kunne man have fremsat forslag om det før.

Derefter kommer jeg til forslaget til lov om ændring af lov om musik. De første 4 punkter skal jeg gerne gå ind for. Det 5. punkt, om udsættelse af revisionen af musikloven, går jeg imod. Jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører, om han gik ind for det økonomiske i den. Det havde han øjensynlig ikke gjort sig klart.

Det forslag, der foreligger fra musikrådet, vil i løbet af en 3-årig periode medføre en ekstra udgift for staten på 20 mill. kr. Det er et beløb, der bestemt ikke forskrækker mig, og det går jeg fuldt og helt ind for.

Så er der spørgsmålet om, hvornår vi skal gennemføre det. Musikrådet har nu brugt godt et år til sine overvejelser. Vi er nået til februar. Vi holder fri i 14 dage herinde, fordi vi skal ud at gøre propaganda for vores opfattelse om, hvad der skal ske med EF-pakken, og fordi der er Nordisk Råd. Det vil jeg sige, at vi først kan tage fat på arbejdet i marts måned. Det vil jeg sige, at der i heldigste tilfælde er april og maj 1986 til at arbejde i.

Jeg vil ikke være med til at jasje 20 mill. kr. igennem. Jeg vil have tid til at overveje, hvad der skal ske, men jeg mener, at det er forkert at udskyde alt, hvad der foreslås af musikrådet, til næste samling. Jeg kan for mit vedkommende sige, at der er ting, der haster så meget, at de bør ske allerede nu, og jeg mener, at vi først og fremmest må sørge for, at det bliver slået fast, at vi skal have udnævnt konsulenterne, som skal hjælpe os med opbygningen af uddannelsesstederne. Det gælder naturligvis musikskolekonsulenten. Det er nu en halvdagsstilling, men den bør omgående ændres til en heldagsstilling, så vi har den nødvendige sagkundskab at spørge, når vi går i gang med udbygningen af dette forslag til støtte for dansk musikliv.

Det gælder også forslaget om ansættelse af en konsulent for amatørmusik. Det går jeg helt ind for at vi også hurtigst muligt får gennemført. Jeg mener, at vi i denne samling også skal træffe beslutning om oprettelse af en række musikuddannelsessteder. Det forekommer mig, når vi nu giver musikrådet flere beføjelser, end det har i dag, at det er nødvendigt, at vi gennemfører det forslag – som er musikrådets nr. 32 af i alt 33 forslag – om styrkelse af musikrådets sekretariat.

I al almindelighed vil jeg gerne sige, at det er meget godt, at vi har en række udvalg, og at man vel især efter den anden verdenskrig i